բանս ասէին, նա լայր գողալով, քանզի բազում վիշտ կրելով ահ կրէր յորմէ հետէ նստեալ էր յաթոռ եւ ոչ կարէր մի ինչ առնել. և զարտասուսն սրբելով հայէր ի վայր եւ խօսեցաւ թէ Այժմ զի՞նչ խնդրէք: Եւ նոքա ցոյց տվեալ զտէֆտէրն, ի ներսէն եւ ի դրսէն ԼԱ ոգի գրելով մեծամեծ ի մէջ մանսուպի եւ ի մէջ սալթանաթի, որ մի մի թագաւոր էին եւ ի բազում ժամանակաց ուտէին զմանսուպքն, եւ զթագաւորութեան զրամն ամենայն եւ զանձն ի սոցա տունն գտանէր վասն մանկութեան թագաւորին. ինքեանք միմեանց օգնական լինելով, նոքա ի ներսէն եւ նոքա ի դրսէն, որպէս կամէին զայն առնէին: Որք էին այսոքիկ. Վալիտէ, որ ասի մայր թագաւորին, եւ քէխիայ նորին, եւ Մուլքի խաթունն, մուսահիպ Իւսուֆ աղան եւ զզլար աղասին, վալիտէ աղասին եւ զսարայ աղասին, զՊիլալ աղան և զխասօտապաշին, զղափու աղասին եւ զԻպրօ՝ դպիր զզլար աղասուն: Եւ ի դուրս՝ զՍալէհ աղան և զՀասան աղան, զՄուստաֆա աղան և զՃալինճի օղլին, զքէհեապէկն եւ զյէնկիչէր աղասին, Շապան ղալֆան եւ զՂարա Աբտուլան, զՄէմար Մուստաֆան, զՏէլի Պրազէլն եւ զփեսայ նորին՝ զչաւուշպաշին եւ զԱնգօն կեաւուրն: Զայսոսիկ ի գիր արկեալ, որում ասացին թէ ԼԱ արք են և միտս իմ զայս բաւեց, տվեալ թագաւորին թէ Թշնամի քո են, զայսոսիկ սպա՛ն և ապա կարիցես տանել յառաջ զհրամանս քո. և այժմ զներսինն խնդրէին: Եւ թագաւորն ասէր ծառայիցն և զօրացն թէ Զերեքն ինձ բաշխեցէք. և ոչ գիտէր, ասեն, զխնդրած երեքն թէ ո՛վ է, բայց զինչ ասէին ի ներսն՝ զայն ասէր թագաւորն: Եւ նոքա ի մի բերան աղաղակելով ձայնէին թէ Մի՛ զահմաթիր, թագաւո՛ր, մի մարդ չենք բաշխեր ընաւին: Եւ թագաւորն զահի հարեալ՝ զմարհաման ի պարանոցն արկեալ լալով ա-